

[Økonomiministeren.]

og arbejdsmarkedets parter føler sig opfordret til at foretage den modernisering og rationalisering af såvel produktion som afsætning, der kan styrke konkurrenceevnen over for udlandet, så eksporten stadig kan fremmes.

Om disse bestræbelser skal krones med held, afhænger naturligvis ikke mindre af udviklingen i udlandet. Danmarks interesse ligger selvfølgelig her i en konjunkturudvikling i udlandet, som betinger en passende balance mellem importpriserne og vore eksportmuligheder.

Som allerede nævnt har den økonomiske aktivitet i USA været stigende siden sommeren 1958; i de seneste måneder har opgangen dog været noget svagere. Der er meget, der tyder på, at aktiviteten ikke vil stige væsentligt over det nuværende niveau. Det samme er formentlig tilfældet med England. Derimod er det ikke udelukket, at der i årets løb kan ventes en vis stigning i den indre efterspørgsel i det kontinentale Vesteuropa, navnlig hvis de øjeblikkelige betydelige afsætningsvanskeligheder for den tunge industri kan overvindes.

At den her beskrevne udvikling skulle give anledning til en væsentlig opgang i råstofpriserne i den nærmest kommende tid, er vel ikke sandsynligt, al den stund produktionskapaciteten i de råstofproducerende lande er blevet forøget betydeligt under de foregående års vækst i efterspørgslen.

Vi må i den nærmest kommende tid regne med en stigning i den animalske landbrugsproduktion. Svinetillægget er forøget, og flæskeproduktionen vil i 1959 måske blive 5 pct. større end i 1958. Også hornkvægsbestanden er voksende, idet der dog er nogen tilbagegang at spore for malkekvæget. Dette giver grundlag for at vente en voksende kødproduktion, men formentlig nærmest stagnation i mælkeproduktionen. Da afsætningsvilkårene i udlandet har forbedret sig i det sidste halve års tid, skulle man således kunne vente en stigning i landbrugets samlede salgsindtægter. Om det nu bliver tilfældet, afhænger dog af, om man kan undgå den dæmpning af eksportpriserne, som en stor dansk produktion vil fremkalde, navnlig hvis den koncentrerer på nogle få markeder. Nogen grund til at tro, at Rom-

traktaten i 1959 vil bevirke en forringelse af vore afsætningsvilkår, synes der heldigvis ikke at være.

Om skibsfarten, der i hele 1958 led under meget lave fragtrater, kan se frem til en forbedring i indeværende år, synes tvivlsomt, men tilgangen af nybygninger til handelsflåden skulle give bedre indtjeningsmuligheder.

For industrieksportens vedkommende synes der grund til at vente fortsat fremgang, omend i et noget afsvækket tempo. Det bliver, når man tager konjunkturudsigterne i betragtning, formentlig i mindre grad de oversøiske lande end Vesteuropa, som vi i det kommende år må sætte vor lid til. Meget vil her bero på, hvilken økonomisk politik det store kreditorland, Vesttyskland, vil føre. Lige så lidt som for landbrugs-eksportens vedkommende behøver man for industrieksporten i 1959 at frygte nogen større ulempe som følge af Romtraktatens ikrafttræden. Ganske vist betyder traktatens ikrafttræden en forskelsbehandling af eksportører uden for de seks, men der er dog truffet visse forholdsregler med henblik på at mindske forskelsbehandlingen over for andre lande.

Med disse udsigter for landbrugets og industriens afsætningsforhold og med de lempeligere finansieringsforhold synes der al grund til at regne med, at investeringerne i disse erhverv vil øges fra 1958 til 1959. Det samme gælder boligbyggeriet. Den stadig voksende økonomiske virksomhed vil så forstærke den stigning i det private forbrug, som indledtes i anden halvdel af 1958, og denne tendens vil yderligere blive understøttet af nogen forøgelse af arbejds-lønninger og de erhvervsdrivendes indtægter.

Det er under disse omstændigheder, hvor der er udsigt til stor beskæftigelse, og hvor vi nærmer os den fulde udnyttelse af produktionskapaciteten, af stor betydning, at vi har en valutarreserve, således at vi ikke ved den mindste modgang behøver at gennemføre indgreb, der bremser erhvervenes bestræbelser for at tilvejebringe grundlaget for en øget produktion.

At importen vil stige kraftigt, er givet. Det følger simpelt hen af den tiltagende økonomiske virksomhed. Den samlede vare- og tjenestebalance viste i 1958 et overskud